

Anoche conquisté Tebas

Direcció: Gabriel Azorín **Guió:** Gabriel Azorín, Celso Giménez **Països:** Espanya, Portugal **Durada:** 111 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Santiago Mateus, Antonio Gouveia, Oussama Asfaraah, Pavle Cemerikic, Lorena Iglesias... **Música:** Teresa Castro 'Calcutá' **Fotografia:** Giuseppe Truppi **Distribuïdora:** Begin Again Films **Estrena a Espanya:** 26/08/2026
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original en llatí, portuguès, gallec i espanyol, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Una tarda d'hivern molt freda, l'Antonio i la Jota tornen del front amb els seus amics a la recerca d'unes antigues termes romanes. Fan broma entre ells i travessen pantans mentre rememoren la seva última batalla. Les termes han aparegut després de passar molt de temps sota l'aigua d'un embassament i la gent de totes les edats hi van a passar el dia. Però hi ha alguna cosa misteriosa en aquestes termes, com si l'aigua influís en l'estat d'ànim dels nois, donant-los el valor de dir coses que mai no han explicat a ningú. A mesura que el dia es converteix en nit, confessen els seus sentiments i els seus temors de perdre per sempre el seu millor amic. (FilmAffinity)

CRÍTICA

05/09/2025 - VENÈCIA 2025: Gabriel Azorín signa una cinta pausada, radical i dialogada que aconsegueix conjugar passat i present mentre transcorre en un lloc ancorat en el temps

Quan el viatger visita ruïnes històriques a Grècia, Turquia o Itàlia, per exemple, s'imagina, veient les restes conservades, com serien en la seva integritat i, sobretot, què s'hi devia fer allà. Això és el que va recrear Alejandro Amenábar en la seva superproducció *Ágora* o Ridley Scott en la seva saga *Gladiator*, per nomenar dos cineastes contemporanis (el gènere del pèplum atresora molts més títols), i que ara, però en format independent, pressupost molt més baix, sense efectes especials i en mode autor d'alta graduació ha realitzat **Gabriel Azorín**. Aquest integrant del col·lectiu artístic lacasinegra i director de *Los mutantes* (2016) situa **Anoche conquisté Tebas** a l'estat romà de Bande, construïdes al segle primer després de Crist i ubicades a la província gallega d'Ourense, molt a prop de Portugal. El film s'ha estrenat mundialment a les Giornate degli Autori del 82è Festival de Venècia.

A aquest esmentat lloc històric i misteriós arriba un grup de cinc amics, després de travessar una zona pantanosa. Els banys romans han aparegut després de passar molt de temps sota les aigües d'un embassament, i persones de totes les edats, curioses pel descobriment, hi van. Però hi ha alguna cosa misteriosa en aquestes aigües termals, com si influïssin en l'estat d'ànim dels homes, donant-los el coratge per dir coses que mai no han explicat a ningú. Al capvespre, confessen els seus sentiments i la seva por de perdre el seu millor amic per sempre.

Amb guió d'Azorín i **Celso Giménez** **Anoche conquisté Tebas** –parlada en gallec, llatí i portuguès– se sustenta doncs en una acció mínima i en uns diàlegs que van molt més lluny que les seves paraules gràcies a les mirades i el llenguatge corporal dels seus actors: uns cossos –no exempts d'homoerotisme– que semblen sorgits d'un film de Derek Jarman o Clarie Denis. Aquí els homes (guerrers, companys, amics... o potser una mica més) es despullen per introduir-se en unes aigües temperades que els submergeixen en el relaxament mentre mediten en veu alta sobre el futur, les seves relacions i els seus desitjos més ocults. La camaraderia es tenyeix d'amor, ajuda i enyorança en un grapat escàs d'escenes, tenyides d'un ritme tan pausat que resultaran al·lèrgiques per al públic del cinema de soroll i fúria.

Amb abundants plànols fixos, aquest llargmetratge radical i valent empra elements del present com els telèfons mòbils, els videojocs (o la seva simulació) o les aplicacions alhora que recrea el vestuari i l'estat d'ànim dels guerrers d'antany, aconseguint moments d'especial lirisme, bellesa i estat de somni, aquest al qual condueix la nit, la foscor i els vapors d'un reconfortant bany calent.

Alfonso Rivera - cineuropa.org